

A történelem útjain

Új élet kezdődött a romokon

Még dörögtek az ágyúk,
még dúlt a háború, de az

Megtörténik az örsékváltás. A nép birtokbaveszi jogos tulajdonát a gyárat, földet. Az építőiparban sor kerül a Fejér és Dános cég, valamint a Német Béla-féle építőmesteri vállalkozás államosítására, és megalakult az Általános Lakásépítő Nemzeti Vállalat. Majd ezt követően, nem telik el hosszú idő, és megalakul az EM 43-as számú Állami Építőipari Vállalat.

Nincs szünet, tehát az építőmunkában. Nincs az ezt követő években és napjainkban sem. Ez innentől már a legfiatalabb nemzedéknek is ismerős. Építőmunkások, politikai és gazdasági munkások ezreinek keznyomán továbbra is épül fővárosunk Budapest, szépül hazánk, Magyarország.

A szovjet hadsereg hősi harcok árán felszabadította fővárosunkat. Képünkön: kintűzik a vörös zászlót a Kálvin téren

Építőmunkások a fasiszta hordák pusztulásának biztos tudatában a jövő feladataira, az ország felépítésére, az új világ alapjainak lerakására mozgósították a tömegeket.

Elsőként csatlakoztak a Magyar Kommunista Párt Budapest népéhez szóló felhívásához.

„... Budapest népe!

Minden hálánk és köszönetünk a Vörös Hadseregé, mely felszabadított bennünket. A Vörös Hadsereg nem akarta elpusztítani fővárosunkat. Nagylelkű ajánlatot tett Budapest védőseregének, melyben szabad elvonulást biztosított minden magyar katonára számára.

A németek válasza az volt, hogy a hadtörténelemben is példátlanul galád módon legyilkolták a fehérlobogós szovjet parlamentereket. Ekkor indult meg Budapest igazi ostroma.

A fasiszta banditák, Szalasiék tették tönkre fővárosunkat. Miattuk hever évtizedek munkája romokban. Nincs kenyér, nincs víz, villany, sokunk legközelebbi hozzátartozóját siratja.

Íly tragikus helyzetben mint a miénk, nem volt még ország. De élni akarunk, és élni fogunk!

Budapest ismét főváros lesz. A szabad, demokratikus, független Magyarország fővárosa...”

(Röpirat — 1945. április 2.)

Siralmas képet mutatott a romokban heverő főváros. Lerombolt lakónegyedeket kell újjáépíteni, iskolákat, ahol az új embert nevelik. kórházakat, üdülőket, ahol gyógyulást, egészséget találtak a betegek és újuló erőt a háború rokkantjai, szülőotthonokat, ahol életveszély nélkül, tisztaságban és nyugalomban hozhatták világra gyermekeiket az anyák, munkásházakat, ahol a napfény és levegő tette otthonná a dolgozók lakását. Közműveket kellett építenünk a közösség hasznára, fürdőket és stadionokat a tömeg és élsportolóknak, gyárakat a termelés nagyszerű fejlődésének szolgálatában, és igazi hajlékokat az emberi kultúrának.

A főváros lakossága nehéz körülmények között kezdett a romeltakarításnak, de ez már nem a háborút, hanem a békét jelentette

Megkezdődött a gyárak, üzemek helyreállítása is. Idősek, fiatalok egyaránt kivették részüket a munkából

1946, megszületett a forint. A feketézők, üzérkedők, és a billió pengő egyazon sorsra jutottak